

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

REDIGERET AF

JOHANNE MEYER.

Nr. 24.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 17. Juni 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Clara v. Dincklage.

Lige som f. Eks. Steen Blicher var den, der saa at sige opdagede den jyske Hede og skildrede det ejendommelige Liv, der leves, saaledes har Clara v. Dincklage opdaget den milevide, ensformige, øde Egn mellem Bred-den af Floden Ems og den hollandske Grænse, den saakaldte „Wüste“, der ikke har saa lidt tilfælles med Jyllands Hede.

I en Række af større og mindre Fortællinger har hun med dyb Forstaaelse skildret Behoernes Liv paa denne Ødemark, hvor Eksistenskampen er haard, og hvor i Aar-hundreder denne Kamp har udviklet en sær-egen haardnakket, trodsig Karakter hos Be-folkningen, med en deraf flydende særegen Levevis, der giver Forfatterinden rigeligt Stof til hendes karakteristiske Fortællinger, og som hun med stor Dygtighed og Opfindsomhed forstaar at føje sammen i raske, energiske Optrin.

Clara v. Dincklage stammer fra en gam-mel emlandsk Adelsslægt og fødtes paa en Herregaard i Nærheden af Osnabrück den 13. Marts 1825. Sammen med sin Bedste-fader foretog hun i sin tidligste Ungdom Strejftog over de vide, øde Sletter, førte siden med fast Haand Forvaltningens Tøjler paa Godset, med lige saa fast Haand som hun styrede Roret og den viltre Ganger, der bar hende hen over Hedens Grøfter og Hul-veje. Paa sine Ture rundt omkring var det, hun erhvervede sig det Kendskab til Be-folkningen og Egnens Natur, som hun siden skildrede. Hun er en yndet Forfatterinde.

For øvrigt rejste hun ogsaa meget i Italien, som hun elskede fremfor alle andre Lande.

Den 28. Juni ifjor døde hun efter en mislykket Operation i Berlin.

Clara v. Dincklage.

Haandarbejde og Kvinder.

Det er jo en gammel Vise, at Haand-arbejde og Kvinder bør hænge sammen som Ærtehal, og at den Kvinde, der ikke har sine hjemmesyede Lagener, Forklæder, Skør-ter, Linned o. s. v., er en daarlig Kvinde, uskikket til at være Hustru og Moder. Til Billedet af en god Hustru hører endvidere absolut en Stoppeklud og et Lappebrædt, og naar der skal være lidt Sving paa Hu-struen, tillige et Par Hundrede Alen hækled eller broderede Blonder og Mellemværk.

For en Menneskealder siden maatte den dygtige Kvinde desuden møde op med hjem-me-spundet Garn og hjemmenvævet Tøj. Da hørte Karten og Rokken til en Kvindes vig-tigste Redskaber, og Blegepladsen var hendes Verden uden for Hjemmets Døre.

Tiden har forandret sig. Rokken med alt dens Tilbehør er sat paa Loftet, ikke

fordi Kvinden er bleven mindre flittig og mere flanel, men fordi man lærte og indsaa, at den Art Hjemmearbejde var uøkonomisk, siden Maskinerne kunde levere lige saa godt og mindst lige saa smukt Arbejde i en meget kortere Tid, end Haandarbejdet krævede.

Og som det er gaaet med disse Haand-arbejder, der saa fuldstændigt har optaget vore Bedstemødres og Mødres Tid, at de naturlovmæssig som Regel maatte staa inter-esseløse overfor Samfundsspørgsmaalenes Løs-ning, saaledes vil det ogsaa gaa med Største-parten af vor Tids Hjemme-Haandarbejde, til Gavn for Kvindens rigere Aandsudvikling og til Skade for ingen. Og det vil ske saa-ledes, ikke fordi Kvinden vil knibe ud fra Arbejdet, men fordi hun vil bruge sin For-nuft og se, at meget af dette Arbejde er Tidsspilde, som kun de Kvinder, der har Lyst og Raad til at øde deres Tid, bør be-skæftige sig med.

Hvor meningsløst er det f. Eks. ikke at bruge Fjerde- eller Femteparten af Pige-børnenes Skoletid til Indøvelse af Haand-syning, nu Maskinerne i 5 Minutter syr en lige saa smuk og solid Søm, som Barnets Haand bruger lige saa mange Timer til! Den pædagogiske Omtanke og Indsigt op-røres mod en slig Sløsen bort af Tid og en slig Indøvelse i Tidsspilde. Den Færdighed, der er nødvendig for godt og solidt at kunne istandsætte beskadiget Tøj -- en Færdighed, baade Mand og Kvinde burde være i Be-siddelse af --, behøver man ikke Aar for at lære. For den Voksne, der gennem en god Undervisning har faaet Forstand og Tænkeevne vel udviklede, vil det daglige Livs praktiske og nødvendige Haandgerning meget hurtigt være som Fod i Høse. Og lad saa Størintustrien faa det Arbejde, som den lettere og billigere kan udføre end Hjem-mene. Maskinerne gør Haandarbejdet til et fagligt Arbejde, med sine særlig uddannede Arbejdere og Arbejdersker, hvis Løn Hjemme-arbejdet ikke bør nedtrykke. Det er gal Mands Værk at ville indrette Pigebørnenes Opdragelse, som om der hverken eksisterede Symaskiner eller Strikkemaskiner. Man køber jo nu solide Strømper, der ikke er meget dyrere end Garnet til disse Strømper koster,